

במדינה

(המשך מעמוד 30)

בל בהרבה מדינות בארצות-הברית האוסר להעביר בדואר דברי פיגול מעין אלה. בשבוע שעבר נעשה ניסיון להעמיד את הדואר והדוריים במבחן. מספר רב של גלויות-עירום נשלח לכתובות שונות. בי-

גלויות-עירום בול על העכוז

קורת הוכיחה שכולן הגיעו לתעודתם, בלי יוצא-מהכלל. דוחי ישראל אינם נמנים כנר-אח על אוספי תמונות-עירום.

יחסי עבודה

ניצול ילדים

בבניין מועדון ההסתדרות

ילדים קטנים, בני 12 ו-14, עמלים תשע ועשר שעות ליום בבית-חרושת אפלולי, כשהם נושמים כל הזמן חומרים רעילים.

מוסטפא, ערנן ועדי בעבודה בושות מתחת לאף

תמונה קלאסית של ימי המהפכה התעשייתית. אלא שבמקרה זה, לקוחה התמונה מהמציאות הישראלית, 1971. היא מתרחשת בכפר הערבי בקע אל-ג'רבייה, במפעל מחא המקומי המייצר חומרי חיטוי.

עבירה מתחת לאף. במדינת-ישראל נחקק אמנם חוק האוסר העסקת ילדים ל-14 שנה, או העסקת ילדים מעל גיל 14 למעלה משבע שעות ליום, או להעסקתם בסביבה רעילה. אך החוק לחוד וביצועו לחוד. מוסטפא בן ה-14, ערנן בן ה-13 וחצ'י עלי בן ה-12 וחצ'י ינערים אחרים מבקע — עובדים במפעל בניגוד לחוק, משתכרים תמורת זאת כ-300 ל"י לחודש ברוטו.

המפעל בו עובדים הילדים שוכן בבניין גדול, בו נמצא גם מוסד אחר: מועדון ההסתדרות המקומי. ההסתדרות הגיעה ל'בקע אמנם כדי להגן על פועלי הכפר ו' לשמור על האינטרסים שלהם. אלא שאת הפועלים הקטנים שמתחת לאפם, לא ראו משום מה פעילי ההסתדרות.

אכתקוים לירותי

סטודנט בפקולטה לרפואה. כי היא בסוף זה שרק אתך תמצא שפה משותפת. אז מה טעם להמשיך

***

שחור כפחם

35/71 הוא בן 26, ומשך כל מבחר שנותיו הוא מחפש בלי הרף בחורה בעלת שאר רוח, משכילה, שמסוגלת להרגיש ויש ביכולתה להעניק רגשות.

בקשר, אליו, הוא לא בטוח שזה כל כך משנה אבל, יש לו עיניים שחורות כפחם, הוא חוסא בכתיבה ואוהב תיאטרון.

באמת מה זה משנה כשגובהו הוא 178 ס"מ?

***

איפה?

הם אומרים שהחחילה שנה חדשה, ואיי לו אצלי הכל ממשיך, ושום דבר לא התייזל. אצלי מתחילה השנה החדשה כשאני מרגיש שעלי להפוך את הדף ולהתחיל דף נקי וחדש. ואני רוצה להרגיש, אבל בין רצון לבין רגש (למרות שהרצון הוא סוג של רגש) רב המרחק, ובכלל... איפה הנערות כולן — שאהבנו? באמת, איפה את?

אני כזה, בן 24, צריך לסיים השנה את לימודי באוניברסיטה, וחוקי מזה, אני לא יודע לתאר את עצמי ו..."

כן, זהו בשבילך, 36/71 שזרחת לו השמש בירושלים העיר.

***

נדיר

עמוד דום!

"סכום הספרות של גילי הוא — 3, כותב, אולי אליך, 37/71, אני עומד לסיים בקרוב את שרותי בצה"ל ומצטרף לציבור האקדמאים בדרך (שלאחר שלוש שנים הופכים לאקדמאים ללא דרך)".

על כל פנים, מה שמנסה הלו לעשות עתה, הוא לרצות נערה חכמה ויפה (מוצר נדיר לכל הרועות).

את לא מוכרחה לכתוב אליי, את יודעת...

***

38/71

עוד חייל נערות, והפעם חייל האוהב לפסל בחמר, וכן ליצור פסלים מברזל. ו' אם תזכנה אותו בנקודות עבור אהבת מו' זיקת הקצב והפופ ואפילו הנגינה על בס, הרי תגענה ישר אל 38/71 שמקתפק בזאת לבינתיים.

גם אנחנו, מחוסרי ברירה, כמובן.

***

לא נורמלי

לא יכולתי להציל הרבה מעטו של 39/71. כל מה שנתן לי להבין הוא שהגו בן 18 שנה, גר בתל-אביב ואפילו חתך לא נורמלי. בקשר אליך הוא לא אמר מילה. באמת אני לא יודעת...

בחורה בעלת תכונות של קוקה קולה + קרח ולימון מבקשת בחור בעל תכונות של ויסקי. אבקש את הנ"ל לשלוח תמונה, ולזכור כי אני (30/71) בת 17½ ו' טוב, יערב לכם!

***

לצאת מהשיגרה

הכותבת אל 31/71 חייבת בהכרח להיות רצינית בכנותיה — להבדיל מרצ'ר גית באופיה — כשהכונה היא מוחלטת ומוגדרת כך: "אני מעוניין לקיים יחסים אינטימיים עם אשה מבוגרת, או לא מבוגרת כל-כך, אפילו אולי נערה צעירה".

מאחרי כהונת רציניות-אלהי מסתתר עלם צעיר, רק בן 21, שלדבריו: "נחשב לנאה, ואולי גם קצת יותר מזה".

ואם תאמינו לי, או לא, הוא רק רוצה לצאת מהשיגרה.

***

קליטת עליה, או...

מילים כדרבנות, ממלמל 32/71: "לי-אחר מספר שנות חיפושים ונישויים בי-שחה, הגעתי למסקנה המעציבה כי יתכן ובעתיד טוב לא אוכל להשמע לסיסמה 'קנה כחול לבן בכל הנוגע לנערות. לא שאני, טנוב במיוחד, אלא שנוכחתי כי קשה מאד למצוא בחוצרת הארץ את התכונות של רצינות ועדינות שאני שואף לראות בנערה".

"כנסיון אחרון לפני קבלת החלטה סו' פית ומסכמת בנידון החלטתי לפנות אליך ואולי כתוצאה מעורתך אתבדה ואחזור בי מכפירתי. במקרה הגרוע ביותר, ואצליח למצוא (בסיועך) את מבוקשי רק מיבוא מתחרה — שיהיה. ככלות הכל צריך גם לדאוג לקליטת עליה, לא?"

אני לא מתערבת ו! !

***

"מבעינות"

אם חסר לך באוסף חבר קבוצ צעיר ונחמד מדוע לא תכתבי אל 33/71? הוא ממש מת-על-שיליים, משוגע-לישיוטיים-בחיך! הטבע ואוהב-את-יופיו-הדומם. חוק מזה אם את יושבת אי שם בגלות — אז בכלל לא יהיה קץ לשמחתו של הבחור.

ומי את כי תמנעי שמחה מלבו של ישראלי היושב בקיבוץ?

***

שפת הרפואה

אני מוכרחה להזהיר אותך מראש: 34/71 בת ה-20½ רוצה אותך אך ורק

אז ככה אחרי שכל הבחורים הפסים וה' בחורות-היפות הפסיקו לשלוח אלי תמונות של עצמם, הם התחילו לשלוח אלי תמונות של זולתם.

זה בהחלט לא איכפת לי, כי אני נורא אוהבת להסתכל על תמונות. אבל, אולי, לכם זה יהיה נורא איכפת, אם אני אתן זכות קדימה למכתבים המלווים עם תמונות כותביהם.

***

היעד

זה באמת לא הוא ששלח את התמונה, אבל זה בכלל לא גורע. כי אם מישהי ככן מעוניינת לכתוב אליי,

29/71

היא בהחלט יכולה. ואני אומרת זאת, רק בגלל ש-29/71 ששלחה את התמונה נר' רא מקוה שהוא סוף סוף ימצא את יעודו, או נכון יותר — יעודתו. או הראינה לה!

***

קוקטייד

אתם מוכרחים פשוט לשמוע את זה:

המילצות שלי

מה בדיוק ייצא מהדור הזה, שאלי מ'ש' תייך גם בכורי אריק — אינני מעיזה לה' שוב. לא משו טוב, אני חוששת.

למרות כל התיאוריות המודרניות, אני מרשה לעצמי להתנהג לפעמים כמו אמא מהדור הישן. למשל, לא נעים לספר, אבל מדי פעם אני עושה סדר בילקוט של ה' צאצאים.

השבוע עברתי על הילקוט של אריק ו'

● "כאשר אנו נושמים אוויר דרך האף, אז אנו גם נושמים ושואפים אוויר אחר אשר נמצא באוויר, ודרך הפה אי-אפשר לנשוף דרך האף את האוויר הנמצא ב' חוק".

***

אם להניד את האמת, הרבה לא הבתי מכל זה. אבל צריך לזכור שתמיד הייתי חלשה בטבע וביולוגיה.

קיללנו אותה ברכילות בלתי מופרזת

במחברת החיבור שלו, לעומת זאת, הבניתי קצת יותר. למשל:

● "שערה הצהבהב היה מסובב מעל ראשה בצמה ומשם יצא קוקו".

● "למחרת באה מורה צעירה חשודה בהריון".

● "כך חזרנו הביתה בהרגשה לא סו' בה שקשרינו הטובים איתה אולי יתגמרו לחלוטין ביום ראשון, ובאוסובוס קיללנו אותה בשקט ברכילות בלתי מופרזת".

***

וגם אני הייתי רוצה לקלל מישהו ברכיל-

דיפדפתי קצת במחברות שלו. ואם לזה קוראים המורים תלמיד טוב — אינני יודעת כבר מה זה תלמיד רע. במחברת טבע שלו למשל מצאתי את הפנינים הבאות:

***

● "נשימה דרך הפה גורמת חנק קצר".
● "אם תתפוצץ ריאה אחת, אז כל ה' אוויר שבא אליה נאבד בתוך הנוף. אבל כאשר יש הרבה שלפוחיות, אז לא אסון. כי אם מתפוצץ שלפוח אחד, אז יש שלפוחיות אחרות שמקבלות את האוויר שהוא היה צריך לקבל".

ניצב